

esseret i Drikkeriet. Naar vi først have en betydelig Brændevinsskat, vil det være meget vanskeligt at faa nedsat Antallet af Brændevinsudsalgene betydeligt, og det vil være ganske udelukket, at Afholdsorganisationerne kunne naa deres Maal: Afskaffelse af Produktion og Forbud mod Indførsel af Spiritus. Vore Afholdsorganisationer kunne da folde deres Faner sammen og anse alle deres Planer for uigenkaldeligt krydsede.

Stempelafgiften paa Cigaretter er hentet fra Tyskland, og den har jo ogsaa et fuldstændig tysk Formaål, idet Hensigten med den er at skaffe os en lille Million til Militærvæsenet. Den skal jeg ikke dvæle ved. I det hele maa mine Udtalelser om disse Skatter betragtes som rent foreløbige. Jeg gaar nemlig ud fra med Bestemthed, at disse Skattelovforslag komme i særlige Udvalg. Jeg vil straks udtale dette, at hvis man fra Regeringspartiets Side har Planer om at sende Skattelovforslagene til Finansudvalget, saa vil saadanne Planers Udførelse aldeles tydeligt afsløre, at man ikke ønsker, at Folketinget skal faa Lejlighed til en indgaaende Drøftelse af disse Skattelovforslag. Thi naar Finansudvalget i Aar skal sidde med Sparekommissionens Betænkning og alle dens Forslag, dem, som Regeringen har fulgt, og dem, som den ikke har fulgt, og endelig med en hel ny Form for Finanslovforslaget, som gør Sammenligning med tidligere Budgetter højst vanskeligt, er det klart, at Finansudvalget umuligt kan overkomme mere end selve Finanslovforslagets Behandling. Jeg maa derfor gaa ud fra, at disse Forslag komme i et særligt Udvalg, hvor der saa bliver Lejlighed til at drøfte dem.

Jeg ønsker dog at gøre nogle Bemærkninger om Indkomst- og Formueskatten til Staten. Jeg maa for det første beklage, at hvor Indkomst- og Formueskatten til Staten er opført her paa Finansloven, staar der: Indkomst- og Formueskat, og saa ere de Beløb, der indkomme, slaaede sammen. Jeg vil bede den højtærede Finansminister, naar han igen tager Ordet, være saa elskværdig at oplyse, hvor meget Indkomsts-katten og hvor meget Formueskatten indbringer. Thi det forekommer mig, at vi ere inde i et ganske forkert Spor med vor Indkomst- og Formueskat til Staten, idet det, Staten behøver, i en ganske anden Grad bør tages af Formuen i Stedet for af Indkomsten. Jeg tror i Henhold hertil, at mit Parti under denne Sags Behandling vil komme til at stille Forslag om, at en Del af Indkomsts-kattens Beløb om muligt over-

føres paa Formueskatten, og saa tror jeg, vi ville komme ind paa at sætte denne saaledes ændrede Formue- og Indkomsts-kat i Forbindelse med Finanslovforslaget, saaledes at vi gøre den Del af den nye Formue- og Indkomsts-kat flydende, som overstiger den Formue- og Indkomsts-kat, vi have, eller de to, vi have, altsaa den oprindelige Formue- og Indkomsts-kat og Forsvarsskatten, idet det paa hvert Aars Finanslov vedtages, med hvilke Beløb Formue- og Indkomsts-katten skal opkræves. Det, tror jeg, fremmer Sparsommeligheden. Have vi en saadan Bestemmelse, behøve vi ikke at være bange for, at der skal ske en saadan Katastrofe som den, der nylig til saa stor Skade er overgaaet vort Fædreland, nemlig at man pludselig er greben af et Vanvid og farer til at sætte vore Militærdgifter saa uhyre højt op. Jeg tror i det hele taget, vi for vort Vedkommende maa komme ind paa paa rette Tid og Sted at overveje, om ikke flere af disse Skatter, som ere bragte i Forslag, kunne gøres midlertidige, saa vi kunne blive af med dem igen. Thi det er klart, at ere disse store Forbrugsskatter først en Gang vedtagne som faste Skatter, slipper Landstinget dem aldrig; før vi have faaet en Forfatningsforandring her i Landet af gennemgribende Natur, som ganske svækkede Landstingets Betydning, ville vi i hvert Fald ikke kunne blive af med dem. Nu siger den højtærede Finansminister, at naar han faar disse 11 Mill. Kr., kan han faa Balance paa Budgettet, og han taler varme Ord om, at vi alle maa bringe Ofre for at tilvejebringe dette Resultat. Jeg tør for mit Vedkommende ikke i dette Øjeblik — og det kan jeg maaske vanskeligt nogen Sinde komme til — sige med Bestemthed, om den højtærede Finansminister her har regnet rigtigt. Der kunde være Fristelser for ham i forskellige Retninger. Naar jeg ser paa, hvor lavt den højtærede Finansminister har anslaaet Toldafgifterne og forskellige andre Indtægter, kommer jeg til at tænke mig Muligheden af, at den højtærede Finansminister har regnet Indtægterne lavt for at kunne foreslaa høje Skatter og endelig en Gang komme paa den sikre Side med Hensyn til vore Finanser. Men det er meget muligt, at denne Antagelse fra min Side er forkert.

Maa jeg for Resten i denne Forbindelse gøre den Sidebemærkning, at jeg vil meget henstille til den højtærede Finansminister at lade være med at træffe den Bestemmelse, at vi herefter kun skulle